

XVI НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Притча про пшеницю та кукіль порушує проблему співіснування добрих і злих. Вже святий Августин зазначав, що зараз неможливо дізнатися, які люди вже належать до Небесного Єрусалима, а які — ні. Остаточний суд залишається за Богом, який єдиний знає, що криється в серцях людей. Але Євангеліє чітко роз'яснює дві речі.

По-перше, Бог відповідалний лише за добро, що існує у світі, а не за зло. Кукіль посіяв Ворог.

По-друге, врешті-решт добро перемагає.

Зло існує лише тому, що паразитує на добрі, і є причиною незаперечних страждань для деяких людей. Однак притча пророкує остаточну перемогу Бога над злом, завдяки чому здійсняться справедливість і могутність, про які йдеться у першому читанні.

Проблема зла є дуже великою, і, можливо, страждання невинних є найбільшим запереченням божественної доброти. У Катехизмі нам сказано, що все Одкровення є відповіддю Бога на таємницю зла.

Іноді хвороба змінює серце, або є люди, яких випробовують страждання, і завдяки цьому вони виявляють у собі найкраще.

У будь-якому разі, Бог терплячий до людей і продовжує піклуватися не лише про всесвітню історію, а й про кожного з нас. І, мусимо визнати, іноді в нашому серці пшениця змішується з куколем, але Бог не знищує нас, бо любить нас. Він завжди дає нам шанс.

Вже святий Августин казав, що Бог не допустив би жодного зла, якби з нього не могло вийти більше добра. І це стосується всього: терпіння недоліків ближнього і навіть наших власних слабкостей.

Але також очевидно, що Бог не хоче куколю, і тому ми теж повинні його уникати. Святі зуміли спалити його у вогні Божої любові та милосердя.

Під час причастя саме Господь сіється, як зерно пшениці, на полі нашого серця, так само, як Він посіяв себе в серці та лоні Марії. Нехай у твоєму житті рясно зростає той Христос, якого ти приймаєш у Святому Причасті і який сіється у твоїй душі.

А якщо є кукіль, довір його Його милосердю.